

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11C/64/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813200248
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813200248.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v právnej veci žalobcu Profidebt Slovakia, s.r.o., Mliekarenská 10, Bratislava, IČO: 35 925 922, zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s.r.o., Mliekarenská 10, 820 05 Bratislava, proti žalovanému C. T., W.. XX.XX.XXXX, V. XX, XXX XX W. Q., t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou X. I., L. M. M. L., o zaplatenie 486,96 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 92,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne

zo sumy 13,28 eur od 21.01.2010 do zaplatenia,

zo sumy 13,28 eur od 21.02.2010 do zaplatenia,

zo sumy 13,28 eur od 21.03.2010 do zaplatenia,

zo sumy 13,28 eur od 21.04.2010 do zaplatenia,

zo sumy 13,28 eur od 21.05.2010 do zaplatenia,

zo sumy 13,28 eur od 21.06.2010 do zaplatenia,

zo sumy 13,28 eur od 21.07.2010 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom dňa 14.01.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 486,96 eur, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 354,57 eur od 21.08.2008 až do zaplatenia, úrok vo výške 0,05% denne zo sumy 354,57 eur od 21.08.2008 až do dňa zaplatenia a trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 12.12.2011 uzavrel ako postupník so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (právnym nástupcom spoločnosti Tatra Credit, a.s.) zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mu bola postúpená splatná pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy o úvere zo dňa 26.6.2007 vo výške 486,96 eur. Postúpenie pohľadávky postupca oznámil žalovanému listom zo dňa 5.1.2012, v ktorom vyčíslil výšku pohľadávky a vyzval žalovaného na jej úhradu, pričom žalovaný pohľadávku v stanovenej lehote nezaplatil. Žalovaný porušil ustanovenia čl. III. všeobecných obchodných

podmienok zmluvy o úvere, podľa ktorých bol povinný mesačné splátky splácať v stanovenej výške podľa splátkového kalendára. Žalovaný ustanovenie porušil tým, že bol v omeškaní s úhradou splátky splatnej dňa 20.08.2008. Žalovaný neuhradil sumu 354,57 eur. Žalobca si okrem úroku z omeškania zároveň uplatnil okrem zmluvnej pokuty aj sankčný úrok vo výške 0,05% za každý deň omeškania v zmysle čl. 12. bod 12.3 zmluvy o úvere. Žalovaný pohľadávku žalobcu neuhradil ani čiastočne a preto jeho dlh predstavuje sumu 486,96 eur, ktorá pozostáva z neuhradenej časti úveru, zmluvnej pokuty a odkúpených poplatkov.

Žalovanému sa nepodarilo doručiť predvolanie na pojednávanie spolu s uznesením o poučení, preto vykonal šetrenie jeho pobytu. Vzhľadom na negatívny výsledok šetrenia pobytu žalovaného súd mu uznesením č.k.: 11c 64/2013-33 zo dňa 9.5.2013 mu ustanovil opatrovníka. Opatrovník žalovaného navrhol, aby súd rozhodol v zmysle vykonaného dokazovania, pričom z opatrnosti vzniesol námietku premlčania.

Súd vykonal dokazovanie žalobným návrhom, zmluvou o pôžičke zo dňa 26.06.2007, všeobecnými obchodnými podmienkami, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 12.12.2011 spolu s prílohou, oznámením o postúpení, správami o pobyte žalovaného, uznesením o ustanovení opatrovníčky žalovanému, vyjadrením a doplnením žalobného návrhu žalobcom, vyjadrením opatrovníčky žalovaného a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

Pôvodný veriteľ a žalovaný ako zákazník uzavreli dňa 26.06.2007 zmluvu o pôžičke, ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanému finančné prostriedky vo výške 15.400,- Sk a žalovaný sa zaviazal finančné prostriedky veriteľovi vrátiť v 36 mesačných splátkach vo výške po 400,- Sk mesačne.

Podľa čl. 5 bod 5.1 Všeobecných obchodných podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve alebo podmienkach alebo VOP.

Podľa čl. 5 bod 6.2 Všeobecných obchodných podmienok pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo zmluve alebo podmienkach alebo VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.

Podľa čl. 5 bod 5.3 Všeobecných obchodných podmienok prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

Podľa čl. 12 bod 12.2 Všeobecných obchodných podmienok spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta Zmluvnú pokutu v prípade, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% z dlžnej splátky.

Podľa čl. 12 bod 12.3 Všeobecných obchodných podmienok v prípade omeškania s úhradou jednotlivých splátok je klient povinný uhradiť spoločnosti okrem zmluvnej pokuty i sankčný úrok vo výške 0,05% za každý aj začatý deň omeškania.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok a jej príloh uzavretej medzi Consumer Finance Holding a.s. a Profidebt Slovakia, s.r.o. zo dňa 12.12.2011 vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. postúpila spoločnosti Profidebt Slovakia, s.r.o. pohľadávku proti žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania.

Z oznámenia spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. zo dňa 05.01.2012 vyplýva, že postupca oznámil žalovanému postúpenie predmetnej pohľadávky na spoločnosť Profidebt Slovakia, s.r.o., s tým, že plnenie vo výške 486,96 eur má uhradiť na účet spoločnosti Profidebt Slovakia, s.r.o.

Z doplnenia návrhu žalobcom zo dňa 09.04.2013 súd zisťuje, že pohľadávka žalobcu v sume 486,96 eur pozostáva z neuhradenej časti úveru vo výške 354,57 eur, sankčnej pokuty vo výške 98,98 eur, pokuty za vypovedanie v sume 25,43 eur, pokuty za omeškanie vo výške 7,98 eur.

Opatrovníčka žalovaného na pojednávaní z opatrnosti vzniesla námietku premlčania.

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa platného a účinného v rozhodnom období, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,
b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke

dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 100 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 111 Občianskeho zákonníka, zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že žalovaný so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s uzavreli platnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. postúpila pohľadávku, ktorá je predmetom tohto konania na žalobcu a preto je žalobca Profidebt Slovakia, s.r.o v tomto konaní aktívne legitimovaný. Na základe zmluvy a splátkového kalendára mal žalovaný povinnosť zaplatiť 36 mesačných splátok po 400,-Sk, pričom prvá splátka bola splatná dňa 20.07.2007 a posledná dňa 20.06.2010. Žalovaný uhradil časť splátok a neuhradil splátky spolu v sume 354,57 eur. Súd sa ďalej zaoberal vznesenou námietkou premlčania.

Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou premlčania. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Uplynutím

premlčacej doby právo nezaniká, iba sa oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje nároky a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby nebolo po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca, resp. jeho predchodca, nepristúpil k vyhláseniu splatnosti celého úveru súd posudzoval vzhľadom na vznesenú námietku premlčania jednotlivé splátky. Žalobca podal žalobu na tunajšom súde dňa 14.01.2013 a pri všeobecnej trojročnej premlčacej lehote mu tak možno priznať nárok na zaplatenie splátok so splatnosťou po dátume 14.01.2010, t.j. 30. až 36 splátku. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy pozostávajúcej zo 7 splátok, ktoré nepodliehajú premlčaniu v sume po 400,-Sk/ t.č. 13,28 eur. Súd tak priznal žalobcovi nárok na zaplatenie sumy 92,96 eur titulom nezaplatených splátok na základe vyššie uvedenej zmluvy o pôžičke.

Pre omeškanie s platením jednotlivých splátok je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne z jednotlivých súm splátok a to zo sumy 13,28 eur od 21.01.2010 do zaplatenia, zo sumy 13,28 eur od 21.02.2010 do zaplatenia, zo sumy 13,28 eur od 21.03.2010 do zaplatenia, zo sumy 13,28 eur od 21.04.2010 do zaplatenia, zo sumy 13,28 eur od 21.05.2010 do zaplatenia, zo sumy 13,28 eur od 21.06.2010 do zaplatenia, zo sumy 13,28 eur od 21.07.2010 do zaplatenia, t.j. odo dňa splatnosti jednotlivých splátok vo výške 8,5 % ročne. Výška úrokovej sadzby určená podľa ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z a podľa základnej úrokovej sadzby ECB (v jednotlivých dňoch omeškania splatnosti jednotlivých splátok 1,0%) tak predstavuje hodnotu 9,00%. Žalobcom uplatnená výška úrokov z omeškania predstavovala hodnotu 8,5% ročne čo je hodnota nižšia akú priznáva zákon, preto mu priznal výšku úrokov v takej hodnote, ako si ju uplatnil, t.j. 8,5 % ročne. Súd mal zato, že nárok žalobcu je v tomto rozsahu dôvodný a preto mu vyhovel tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd nárok žalobcu čo sa týka zaplatenia nesplatennej časti úveru prevyšujúci priznané plnenie zamietol z dôvodu premlčania spolu s príslušenstvom.

Ďalej mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Pokiaľ sa jedná o zvyšný uplatnený nárok na zaplatenie sumy 132,39 eur, ktorá má pozostávať podľa vyjadrenia žalobcu zo sankčnej pokuty vo výške 98,98 eur, pokuty za vypovedanie v sume 25,43 eur a pokuty za omeškanie vo výške 7,98 eur, ako aj sankčného úroku vo výške 0,05 % denne zo sumy 354,57 eur od 21.08.2008 do zaplatenia súd dospel k záveru, že takto uplatnený nárok nie je dôvodný. Zo strany žalobcu súd nemal za preukázané, za aké porušenie, resp. z akého titulu si voči žalovanému uplatňuje nárok na zaplatenie týchto sankčných poplatkov. Práve naopak súdu sa javí sankcionovanie žalovaného žalobcom ako viacnásobný postih za to, že nemohol dodržať splátkový kalendár dohodnutý v zmluve o úvere. Ustanovenie zmluvy, resp. všeobecných zmluvných podmienok o takýchto sadzbách voči spotrebiteľovi súd považoval za jednostranne dojednané, pre spotrebiteľa ako zjavne slabšej strany nevýhodné a likvidačné. Súd konštatuje, že takéto dojednanie je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória a prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom. Takéto dojednania považoval za neplatné.

Súd preto žalobu čo do zaplatenia sumy 132,39 eur spolu so sankčným úrokom zo sumy 354,57 eur vo výške 0,05% denne od 21.08.2008 až do zaplatenia taktiež zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1 a 2 O.s.p., povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 8 O.s.p., vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

V danej právnej veci súd konanie návrhu žalobcu v časti o zaplatenie istiny vo výške 92,96 eur s príslušenstvom vyhovel a vo zvyšnej časti, pokiaľ sa jedná o sumu 393,90 eur s príslušenstvom a

pokiaľ sa jedná o nárok na sankčný úrok z omeškania vo výške 0,05 % denne zo sumy 354,57 eur od 21.08.2008 do zaplatenia zamietol. V časti zamietnutého nároku žalobcu bol v konaní úspešný žalovaný. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku bol úspešný žalobca.

V predmetnej veci mal žalobca úspech vo výške 19,09 % a žalovaný vo výške 80,91 %. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného (80,91 % - 19,09 %), žalovanému vznikol nárok na priznanie náhrady trov konania vo výške 61,82 % z jeho celkových priznaných trov konania. Žalovaný si náhradu trov konania neuplatnil a ani zo súdneho spisu mu náhrada trov konania nevyplýva, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a/ v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. I

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c/ súd I. stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností

d/súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti, alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené / § 205 a/

f/ rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej plnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.